

## [Henning Philipsen.]

ejerlejligheder i ejendomme opført efter 1. april 1964. Men vi er villige til i udvalget at se, hvad vi kan finde ud af, og så må vi jo se, hvor langt vi kommer.

**Arne Bjerregaard (KrF):**

Vi finder i kristeligt folkparti, at et generelt forbud mod forhøjelse af huslejer er ganske uønskeligt. Man fastlåser igen en situation, der forøger vort dilemma på boligområdet. Vi må indrømme, at på boligområdet er man ikke fulgt med, i visse boligkvarterer i alt fald, efter markedsprisen, og en sådan fastlåsning af huslejerne vil forøge den urimelighed, som vi ser i dag, og som er opstået netop på grund af forbud mod for store huslejestigninger. Man kan i dag også i denne by have en 5 værelses lejlighed til 500 kr. om måneden, medens andre må sidde i en 2 værelses lejlighed til en langt højere pris, og det finder jeg så sandelig urimeligt. Bare på den baggrund kan jeg ikke gå med til, at man gennemfører forslag om forbud mod almindelig lejeforhøjelse.

Med hensyn til opsigelse mener jeg, at lejerne i henhold til lejeloven har så gode kår, så gode muligheder, at vi faktisk ikke kan gøre dem bedre, hvis der skal være rimelighed i loven.

Om ejerlejligheder kan jeg ikke sige andet, end at jeg synes, det er væsentligt, at så mange som muligt får del i dette samfunds værdier. Jeg ved nok, at man fra kommunistisk side mener, at statsmagten skal eje alle værdier, bortset fra tankerne, men jeg er nu af den opfattelse, at jo mere vi kan sprede samfundets ejendom jo bedre, og det gør vi netop ved at gøre det muligt for folk at købe en ejerlejlighed. Det må være et primært mål at fremme spredningen af ejendomsretten i dette land, men det skal ske ad frivillighedens vej, og det mener vi tilgodeses netop på denne måde.

Vi kunne godt tænke os at høre nærmere om og vil senere stille forslag om andre former for ejerlejlighed end dem, man ser i øjeblikket.

Vi kan, efter det jeg her har sagt, klart sige: vi kan ikke støtte forslaget.

**Mølgaard (DR):**

Retsforbundets gruppe er positivt indstillet over for noget helt andet end det, dette

forslag tilsigter. Hvad man her vil, er jo nye huslejereguleringer, der skal være mere kategoriske, medføre flere stopforbud, nye kontrolforanstaltninger, nye påbud, påbud om, at man ikke må gøre, som man nu engang må gøre det i et samfund af vor observans, nemlig lade markedsmekanismerne regulere udbud og efterspørgsel, så kunder og udbydere finder hinanden i en tilfredsstillende balance.

Vi har længe nok forsøgt reguleringsvejen intensivt nok. Retfærdigt bedømt må man om dette forslag sige, at der er grænse for, hvilken skade det vil kunne gøre, for skaderne er stort set sket på forhånd. De bolig-søgende i dag sidder med al smerten. Der er ikke produceret én bolig mere, men tværtimod langt færre i kraft af de boligrestriktioner, vi har i forvejen, og når der dog opføres så mange boliger, som der gør, er det alene i kraft af stedse større statstilskud, der har smertet os alle, ejere og lejere og ikke mindst lejerne i de nye, dyre boliger i det nyere byggeri, som ikke har nul-indkomster i kraft af rentefradrag. Høje omkostninger har kostet disse folk masser af penge over skattebilletten.

Det blev under behandlingen af de sidste to lovforslag, som var til første behandling, fra en repræsentant for forslagsstillerne sagt, at boligen måtte betragtes som noget ganske andet end andre varer, boligen var en social faktor. Som sådan er den blevet løsrevet fra markedsmekanismerne længe nok, hvilket har skaffet os knaphed på denne front, en knaphed, som man ikke på noget andet punkt har.

Lad os holde socialpolitik for sig og boligpolitik for sig. Lad os standse op på denne reguleringsvej og gå liberaliseringsvejen i stedet og så føre socialpolitik for sig og i øvrigt overalt. Reguleringsvejen hjælper ingen, boligpolitikken ofrer mindst af alt, og de, der rammes hårdest, er de unge.

Vi er positivt indstillet over for én ting i det stykke papir, som forslagsstillerne har givet os i hænde. Det er bemærkningerne om, at det drejer sig om på ejerlejlighedsområdet at komme spekulationen til livs. Men når der så står i bemærkningerne, at den eneste vej til at undgå spekulationen på ejerlejlighedsområdet er at forbyde opdeling af udlejningsejendomme i ejerlejligheder, må jeg dertil sige, at det forekommer mig skuf-